

Sterke wortels

De tweeëntachtig jaar oude Eloise zit in haar kamer in het verpleeghuis. Ze heeft Alzheimer. Ze weet nog wel hoe ze heet, maar ze herkent haar kleindochter niet meer. Ze is lief en voorkomend tegen alle verpleegsters en die houden allemaal van haar, maar als de verpleegsters 's morgens binnenkomen weet ze niet direct wie ze zijn. Ofschoon Alzheimerpatiënten behoorlijk koppig en lastig kunnen zijn, is het voor de verzorgers niet moeilijk om geduld te hebben met Eloise. Ondanks haar geheugenverlies en het feit dat ze het meest van de dag alleen zit, is ze blij omdat ze vanuit haar kamer naar een boom kan kijken. Nog niet zo lang geleden was ze een begaafd landschapsschilderes. Het schilderen van bomen was een van haar specialiteiten. Eens had ze een bijzondere gave maar nu krijgt ze een krijtje in haar handen gestopt en tekent ze als een kind van twee jaar. Ze tekent lijnen die een beetje lijken op boomstammen en takken. Zelf hou ik net zoveel van bomen als zij. Tijdens mijn jeugd op de boerderij klom ik in elke boom die te beklimmen was. Ik bewonderde Gods artistieke kracht en in het bijzonder een prachtige, stoere knoest in het veld tegenover onze boerderij. Op een dag legde mijn vader uit dat de boom boven de grond een afspiegeling was van de wortels onder de grond. Als er iets verkeerd zou groeien aan de wortels, dan zou dat direct te zien zijn aan het deel van de boom dat boven de grond uitstak. De boom was mooi omdat hij een goedwerkend wortelsysteem had. Ik heb vaak zitten peinzen over de gedachte dat bomen veel weg hebben van onze levens. Ook wij gaan door perioden heen die lijken op de jaargetijden: Een nieuw kersvers begin zoals de groene knoppen in de lente, de bloeitijd zoals bomen in de zomer, beeldschoon, vol gebladerte. Dan is er de luisterrijke tijd van de herfstbomen vol met hun verschillende kleuren, en tenslotte de naakte schoonheid van takken, al of niet bedekt met winterse sneeuw. Ook op geestelijk gebied hebben wij een onzichtbaar wortelsysteem nodig. Onze relatie met God voedt ons en helpt ons om vrucht te dragen. Hij voedt ons als we groen zijn en vrucht dragen. Hij helpt ons om het verlies van onze bladeren in de herfst te aanvaarden en houdt ons van binnen in leven tijdens de schijnbaar eindeloze winterperiode, zodat we het wonder van nieuwe knoppen weer kunnen meemaken in de lente. Als onze geest stevig geworteld is in God en gevoed wordt door Zijn Woord, dan is dat zichtbaar in de takken van onze levens. Ik begrijp wel waarom Eloise tevreden is als ze daar zit te glimlachen en naar haar boom zit te kijken. Ze wacht op de eeuwige lente van de hemel. Daar gelooft ze nog steeds in. Jezus liep met haar mee en dat doet Hij nog steeds. Ze heeft een vol, rijk, liefdevol, vruchtbaar leven geleid, hecht verbonden met God door haar persoonlijke relatie met Jezus. Zelfs als haar herinneringen verbleken en ze niet meer kan praten, dan houden haar diepgewortelde liefde en haar geloof haar toch overeind.

Onbekend

